

RĪGAS VALDORFSKOLA

Reģistrācijas Nr. 351290079, Baltā ielā 10, Rīga, LV-1055, tālrunis 67105572, 6710547,
fakss 67613528, e-pasts rvds@riga.lv

NOTEIKUMI

Rīgā

15.09.2011.

Nr.1-02/9

Rīgas Valdorfskolas ētikas kodekss

Izdoti saskaņā ar
Valsts pārvaldes iekārtas likuma
72.panta pirmās daļas 2.punktu un
73.panta pirmās daļas 5. un 6.punktu

I. Vispārīgie noteikumi

1. Rīgas Valdorfskolas (turpmāk – iestāde) ētikas kodekss (turpmāk – kodekss) nosaka iestādes darbinieku (turpmāk – darbinieki, pedagogi) profesionālās ētikas un uzvedības pamatprincipus, kas darbiniekiem jāievēro attieksmē pret darbu, savstarpējā saskarsmē, saskarsmē ar izglītojamiem (turpmāk – audzēkņi), kā arī attiecībās ar citām institūcijām un sabiedrību.

2. Kodeksā iekļautie profesionālās ētikas un uzvedības pamatprincipi ir vienlīdz saistoši visiem darbiniekiem neatkarīgi no ieņemamā amata.

3. Situācijās, kas nav minētas šajā kodeksā, darbinieki rīkojas saskaņā ar vispārējām uzvedības normām.

4. Kodeksa uzdevums ir veicināt darbinieku likumīgu un godprātīgu darbību sabiedrības interesēs.

II. Profesionālās ētikas pamatprincipi

5. Visi darbinieki ikdienā, pildot savus darba vai amata pienākumus, ievēro šādus profesionālās ētikas pamatprincipus:

5.1. rīkojas taisnīgi, ievērojot personu vienlīdzību likuma priekšā un neizrādot labvēlību vai nepamatotas privilēģijas kādai no tām;

5.2. rīkojas profesionāli, saskaņā ar normatīvajiem aktiem un vispārējiem tiesību principiem;

5.3. amata pienākumus veic atbildīgi, izmantojot savas zināšanas, prasmes, iemaņas un darba pieredzi, lai sasniegtu profesionāli visaugstāko rezultātu;

5.4. ir uzņēmīgi, mērķtiecīgi un cenšas sasniegt labākos rezultātus, regulāri papildina savas profesionālās zināšanas, izrāda pašiniciatīvu un izsaka savus priekšlikumus darba pilnveidošanai;

5.5. atbild par darba pienākumu savlaicīgu un kvalitatīvu izpildi, apzinoties savas darbības vai bezdarbības sekas;

5.6. ir patstāvīgi un neatkarīgi savu pienākumu izpildē, norobežojas no personīgajām interesēm un ārējās ietekmes (citu personu, politisku, reliģisku vai sociālu grupu interesēm, nepakļaujas sabiedrības protestiem vai bailēm no kritikas);

5.7. informāciju, kas viņiem kļuvusi zināma, pildot darba vai amata pienākumus, prettiesiski neizpauž vai neizmanto mērķiem, kas nav saistīti ar amata pienākumu veikšanu vai konkrētu darba uzdevumu pildīšanu;

5.8. konfidenciālu informāciju, kuru darbinieki ieguvuši kā amatpersonas, neizmanto savās pašu vai ar viņiem saistītu personu privātajās interesēs;

5.9. paužot informāciju, kas saistīta ar iestādes darbību ir piesardzīgi, apzinoties, ka katra atsevišķa darbinieka rīcība veido kopējo iestādes tēlu sabiedrībā tāpēc neizplata nepiedienīgu, nepatiesu vai maldinošu informāciju par iestādes darbības politiku vai darbību darbinieku starpā un ārpus iestādes;

5.10. savstarpējo attiecību pamatā ir cieņa, izpalīdzība, sadarbība, uzticēšanās un atbalsts.

6. Iestādes pedagogi, ikdienā pildot savus darba vai amata pienākumus, ievēro šādus profesionālās ētikas pamatprincipus:

6.1. attiecībās ar audzēkņiem:

6.1.1. katra pedagoga pienākums – būt godīgam, iejūtīgam un prasīgam pret audzēkņiem;

6.1.2. pedagogam jāciena audzēknis kā personība, jāņem vērā viņa pašcieņa. Pedagoga pienākums ir sekmēt demokrātijas principu apgūšanu;

6.1.3. pedagoga profesionālajās attiecībās ar audzēkņiem nav pieļaujams izsmiekls, ļauna ironija un iebiedēšana, ņemot vērā to, ka audzēkņa gribas apslāpēšana nekad nesekmē viņa cieņu pret pedagogu. Pedagoģi nedrīkst apzināti pakļaut audzēkņus pazemojumam vai kaunpilnām situācijām;

6.1.4. pedagoģi nedrīkst ļaunprātīgi izpaust un izmantot viņam uzticētos vai citādā ceļā iegūtos audzēkņa noslēpumus;

6.1.5. pedagoģi nedrīkst savus audzēkņus dalīt tīkamajos un netīkamajos, sašutums par audzēkņa aplamo rīcību nedrīkst pāraugt antipātijā pret viņu. Katrā audzēknī jāmeklē pozitīvās īpašības un, balstoties uz tām, jāveido savas attiecības ar viņu;

6.1.6. konfliktsituācijas pedagogam jārisina, meklējot kompromisus, ja tas ir pedagoģiski nepieciešams. Pedagoģi nav jāatgādina audzēkņiem sen nokārtotus konfliktus. Ja pedagoģis apstākļu sagādīšanās vai pieļautās kļūdas dēļ ir vainīgs, tad viņam jāatvainojas audzēkņiem;

6.1.7. pedagogam iejūtīgi jāizturas pret audzēkņiem, kurš guvis garīgu, psiholoģisku vai fizisku traumu, jājūt līdzīgu viņa bēdās. Nekad nedrīkst atgādāt audzēkņiem viņu fiziskos trūkumus, no kuriem viņš nevar atbrīvoties;

6.1.8. pedagogam jāatturas rāt audzēknis par sīkiem pārkāpumiem. Izsakot aizrādījumus, jāņem vērā bērna vecuma psiholoģiskās īpatnības un iespējas uztvert pamācību;

6.1.9. pedagogam jāvēro audzēkņa individualitātes attīstība, jāsniedz atbalsts turpmākai attīstībai, rodot iespēju darboties gan individuāli, gan sadarbībā ar citiem audzēkņiem, gan ar pieaugušajiem;

6.2. attiecībās ar audzēkņu vecākiem:

6.2.1. pedagogam jācenšas dibināt draudzīgas un saprātīgas attiecības ar audzēkņu vecākiem, informēt vecākus par iestādes dzīvi, mērķiem, veikumu un vajadzībām;

6.2.2. pedagogs nedrīkst izmantot savu autoritāti, lai uzspiestu kādus politiskus vai reliģiskus uzskatus, kurus viņš atbalsta;

6.2.3. pedagogs nedrīkst darīt neko tādu, kas varētu mazināt audzēkņu cieņu un respektu pret saviem vecākiem, kā arī izpaust vecāku noslēpumus audzēkņiem. Pedagogam jāatbalsta vecāku autoritāte, jāierauga un jāparāda bērniem vērtīgākās vecāku īpašības un pašam jācieta tās;

6.2.4. pedagogam jāuzklausā vecāku kritiskās piezīmes, kas adresētas iestādei un darbiniekiem, un jācenšas atrast kopīgus risinājumus. Viņam jā rūpējas par savu autoritāti vecāku vidū;

6.2.5. pedagogam jāizvairās citu klātbūtnē teikt vecākiem nepatīkamu patiesību par audzēkni. Viņam jāsaudzē vecāku pašcieņu, nepieļaujot nevērīgu un nepamatotu audzēkņa spēju un rīcības novērtējumu;

6.2.6. ja pedagogs zina, ka vecāki soda audzēkni ar nepedagoģiskiem līdzekļiem, viņam nevajadzētu vecākiem ziņot par audzēkņa sīkiem pārkāpumiem;

6.2.7. pedagogam nevajag stāstīt vecākiem par sen nokārtotiem konfliktiem ar audzēkņiem;

6.2.8. pedagogam jāpalīdz vecākiem objektīvi novērtēt audzēkņa spējas, sasniegumus un rīcību;

6.2.9. pedagogam jāveicina pedagoģisko zināšanu izplatīšana un tikumiskās kultūras veidošana vecāku vidū;

6.2.10. pedagogam ir jāiedrošina vecākus aktīvi interesēties par savu bērnu izglītību un labklājību;

6.2.11. pedagogs nedrīkst izmantot profesionālās attiecības ar audzēkni un vecākiem personiskā labuma gūšanai;

6.3. attiecībās ar kolēģiem:

6.3.1. pedagogu savstarpējās attiecībās nav pieļaujama aizmuguriska kritika. Pedagoga pienākums ir dot labvēlīgu, konstruktīvu analīzi un novērtējumu, ja tas nepieciešams iestādes labklājības vārdā;

6.3.2. pedagogs nedrīkst darīt neko tādu, kas varētu mazināt vai graut kolēģa autoritāti. Viņš nedrīkst bez īpaša aicinājuma iejaukties otra pedagoga un audzēkņa vai vecāku attiecībās;

6.3.3. pedagogam jātiecas pēc vienotām audzināšanas un mācīšanas prasībām iestādē;

6.3.4. pedagogam jā rūpējas par kolektīva nostiprināšanu un labu attiecību veidošanos tajā. Nesamierināmi jāvēršas pret visādu veidu darbību, kas vājina draudzīgas attiecības kolektīvā;

6.3.5. pedagogam jābūt iecietīgam un jāatbalsta savu kolēģu pedagoģiskie meklējumi, jādalās pieredzē, īpašu uzmanību veltot jaunajiem pedagogiem;

6.3.6. pedagogam ir jāuzņemas atbildība par savu rīcību un spriedumiem;

6.4. pedagoga personība un attieksme pret profesiju:

6.4.1. pedagoga profesijas īpašā nozīme sabiedrības attīstībā ir viņa profesionālā goda pamats;

6.4.2. pedagogam vienmēr jāapzinās sava atbildība pret bērniem un sabiedrību. Viņam jābūt lojālam pret iestādi un valsti, bet tajā pašā laikā viņš var izmantot konstruktīvas kritikas tiesības;

6.4.3. pedagogam jāpilsonveido savs profesionālisms;

6.4.4. audzināšanā jābalstās uz pedagoga autoritāti audzēkņu vidū, apzinoties, ka tā veidojas pedagoga darbības, patiesu jūtu un zināšanu vienotībā;

6.4.5. neiecietīgu attieksmi pret ļaunumu un netaisnību, pret negodīgumu un amorālu uzvedību, pedagogs apliecina ar savu darbu, ar visu savu dzīvesveidu.

IV. Iestādes darbinieku uzvedības pamatprincipi

7. Darbinieku uzvedības pamatprincipi:

7.2. darbinieki nepieļauj iestādes darbinieku goda un cieņas aizskaršanu;

7.3. darbinieki nav augstprātīgi un autoritāri pret pārējiem iestādes darbiniekiem, uzklasa konstruktīvu kritiku, godprātīgi izvērtē savu rīcību un labo savas kļūdas;

7.4. darbinieki izvairās un nepieļauj citu personu aizskaršanu saistībā ar rasi, dzimumu, ādas krāsu, valodu, vecumu, nacionālo vai reliģisko piederību, sociālo izcelsmi, veselības stāvokli vai citiem apstākļiem;

7.5. darbinieki sadarbojas, sniedzot un saņemot nepieciešamo palīdzību profesionālo pienākumu izpildē un ļaunprātīgi neizmanto pārējo darbinieku uzticēšanos, nezināšanu vai kļūdas savā labā;

7.6. saskarsmē ar apmeklētājiem un citām personām darbinieki izturas ar cieņu, ir pieklājīgi un iecietīgi, kā arī respektē ikvienas personas likumiskās intereses;

7.7. darbiniekiem nav tiesību pieprasīt no iestādes apmeklētājiem vai audzēkņu vecākiem noteiktu uzvedības normu ievērošanu. Labvēlīgu attieksmi veido vienīgi ar pozitīvu paša piemēru;

7.8. publiskos izteikumos darbinieki izvairās no vārdiem, žestiem un citās rīcības, kas var būt aizskaroša, kā arī nelieto apvainojošus vai ar ieņemamo amatu nesavienojamus izteicienus;

7.9. darbinieki nelieto tādus izteikumus un neatbalsta tādu rīcību, ko var uztvert kā aicinājumu uz pretlikumīgu darbību;

7.10. darbinieki ciena savu kolēģu darba laiku un netraucē citus ar savām privātajām lietām;

7.11. darbinieki informē kolēģus par profesionāli aktuāliem jautājumiem un dalās pieredzē, kas varētu būt noderīga, kā arī rūpējas par jaunu darbinieku sekmīgu iekļaušanos darbā, neatsakot padomu;

7.12. ārpus darba laika darbinieki izvēlas tādu uzvedības stilu, lai neradītu šaubas par objektīvu un godīgu profesionālo pienākumu veikšanu.

7.13. darbinieki, veicot darba pienākumus, ievēro lietišķo gērbšanās stilu.

V. Interēšu konflikta situācijas

8. Darbinieki ir informēti par normatīvo aktu prasībām interēšu konflikta jautājumos, pārzina iespējamās riska jomas, kurās šādi konflikti var rasties.

9. Darbinieki nepieņem dāvanas, materiālus labumus, pakalpojumus no personām, kuras kaut kādā veidā varētu ietekmēt viņu darba pienākumu izpildi, lēmumu pieņemšanu vai radīt interēšu konfliktu.

10. Informāciju, kas iegūta, pildot pienākumus, darbinieki izmanto tikai darba vajadzībām. Nav pieļaujama amata stāvokļa un iestādes resursu izmantošana privāto interēšu risināšanai.

11. Interēšu konfliktu situācijās darbinieki rīkojas saskaņā ar normatīvajiem aktiem par interēšu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā un šā kodeksa normām.

VI. Ētikas kodeksa normu pārkāpumu izskatīšana

12. Kodeksa normu pārkāpumu gadījumā jebkurai personai ir tiesības iesniegt ar iestādes vadītāja rīkojumu izveidotajai Ētikas komisijai (turpmāk – komisija) sūdzību par darbinieku profesionālās ētikas un uzvedības pamatprincipu pārkāpumiem.

13. Komisija darbojas saskaņā ar tās darbības nolikumu, kuru izdod iestādes vadītājs.

14. Komisija sūdzības izskata nekavējoties, bet ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc sūdzības saņemšanas.

15. Ja darbinieks pārkāpj šā kodeksa normas, viņa rīcību komisija izskata saskaņā ar Darba likumu un iestādes darba kārtības noteikumiem.

VII. Noslēguma jautājumi

16. Darbinieki var sniegt argumentētus ieteikumus iestādes vadītājam par grozījumiem kodeksā.

17. Iestādes vadītājs iepazīstina visus darbiniekus ar kodeksu, izsniedzot tā kopiju.

18. Par iepazīšanos ar kodeksu darbinieki parakstās „Ar Rīgas Valdorfskolas iekšējiem normatīviem aktiem iepazīstināto personu sarakstā.”

Direktore

M. Svilāne

Svilāne 67613528